

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXII.

ČÍSLO 8

AUGUST 2014

**Per cruce[m] ad lucem - Detské tábory - Oznamy z charity
Rozhovor s Pavlom Cerovským - Modlitba ruženca k Sedembolestnej
Šaštínsky príbeh - náš príbeh? - Dieťa zmierenia - Dubnická Pieta**

Svätá omša na Letnom skautskom tábore 2014 19. júl 2014, Hornoveská dolina

Detský denný tábor 2014 30. júl 2014, Prievidza - Mariánsky vršok

Obrázok na obálke: Freska Nanebovzatie Panny Márie, autor José Luiz, Basílica de La Macarena, Sevilla, zdroj: Wikimedia Commons

Čiže „cez križ k svetlu“. Známa fráza, povzbudzujúca veriacich, „aby pochopili, že cez utrpenie sa prichádza k slávnemu vzkrieseniu“ (rímsky misál). Avšak cez či križ? Môj? Alebo človeka vedľa mňa - milovaného či milujúceho? Križ neznámeho trpiaceho? Či vari Kristov?

Ak pripustíme teóriu, že za naše utrpenie nás čaká večná odmena (svetlo) v nebi, tak Panna Mária najskôr musela byť Sedembolestná a až potom mohla byť Nanebovzatá. A čím viac trpela, tým viac slávy si v nebi zaslúžila.

Ale čo ak nejaká žena - matka trpela viac? Mala by byť kráľovnou neba namiesto Panny Márie? To asi nie! To by však znamenalo, že Panna Mária bola vzatá do neba nie (presnejšie nielen) na základe svojich bolestí. A tak to aj teológia chápe. Všetky výsady Panny Márie sa totiž viažu na jej Božie materstvo. Od nepoškvrneného počatia v lone svojej matky až po korunovanie za Kráľovnú neba i zeme.

Ide teda o dar vyvolenia a povolania, na ktorý deva menom Mária v Nazarete pred približne 2000 rokmi pozitívne odpovedala. To bola jej najväčšia zásluha, že súhlasila s Božím plánom spásy ľudstva. Všetko ostatné už bolo v Jeho ríšii, ktorú prijala a s ktorou spolupracovala.

Vystihuje to aj termín naneboVZATIE, odlišný od naneboVSTÚPENIA. Ježiš do neba vystúpil svojou mocou, kým ona ho dostala ako dar, podobne, ako keď rodičia „vezmú“ počas prázdnin deti na dovolenku.

Ak nás však Panna Mária predchádza na našej ceste do neba ako náš vzor a „prototyp“ Cirkvi, tak i naša cesta do neba je na prvom mieste prijatie ponuky daru. Teda ideme tam nie cez svoj križ, na základe svojich zásluh (či už činnosti, alebo utrpenia), ale cez Ježišov križ, Jeho dielo vykúpenia. My

tam nevstúpime, my tam môžeme byť vzatí.

Otázka, ktorá nám v tejto súvislosti môže prirodzene napadnúť, znie: Tak načo potom naša námaha a dobrý život podľa Božích prikázaní? Naše utrpenie za pravdu a za Boha?

Nejde o zásluhy, ale o lásku, ktorá nás disponuje byť čo najbližšie pri milovanom, pri Bohu, tu na zemi i vo večnosti. Mária netrpela s Ježišom preto, aby sa dostala do neba s telom i dušou, ale preto, že ho mala rada. A táto láska ju z ľudského hľadiska disponovala, aby teraz sedela vedľa neho v nebi ako kráľovná. Ak milujeme Krista, ak mu veríme, že on miluje nás, úplne prirodzene robíme, čo nám prikazuje. A tak sa disponujeme prijať dar spásy - večný život v nebi, v Jeho spoločenstve.

Teda nie cez svoj ani cez nič iné, ale cez Kristov križ môžeme prísť k Svetlu večného života. A ak s ním spojíme i ten svoj, tak to bude pridaná hodnota, ktorá nám alebo pomôže dosiahnuť rýchlejšie a jeho radosť prežívať intenzívnejšie.

To Vám všetkým zo srdca prajem!

Váš farár Vladimír Slovák

Detský denný tábor sa konal i tento rok

Leto deťom prináša veľa nových zážitkov. A tak ako po minulé roky, aj tento rok sa v čase od 28. júla do 1. augusta 2014 uskutočnil v našej farnosti detský denný tábor. Hoci nám počasie veľmi neprialo, zažili sme veľa nových zážitkov a spoznali nových ľudí.

Každý deň sme začínali modlitbou a končili svätou omšou. Počas dní sme chodievali na obed na faru, kde nám kuchárka Majka pripravila dobrý obed. Deti súťažili o rôzne odmeny - či už sladkosť, alebo vecnú cenu.

V pondelok sme začali vojenským výcvikom, kde si deti vyskúšali, čo všetko musia zvládnuť vojaci. Keďže sa nám rozpršalo, presunuli sme sa do telocvične u piaristov, za ktorú sme boli veľmi vdáční.

Týždeň pokračoval túrou na kalváriu v Solke. Bol nám dopriaty nádherný výhľad na okolité dediny. Tento deň bol požehnaný aj veľkým prekvapením. Na návštevu k nám prišiel náš bývalý pán kaplán Janko Kraus, ktorý s nami strávil celý deň.

Naši „vojaci“ pokračovali i v ďalšie dni v hľadaní strateného pokladu, stráženého princeznou Amálkou. Prechádzali rôznymi súťažami, hrami a tvorivými dielňami.

V piatok na záver tábora sme išli na kúpalisko do Partizánskeho. Vychutnali sme si hrejivé slnko a šantenie v bazénoch a na toboganoch.

Aj napriek drobným zraneniam sme prežili úžasný týždeň plný zábavy, hier, nových kamarátstiev. Mali sme takisto možnosť bližšie spoznať aj nášho nového kaplána Paľka Cerovského.

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí pomáhali s prípravou tábora - animátorom, kňazom, kuchárke a mnohým ďalším.

Text: Dominika Kováčiková
Foto: Daniel Horňák

Organový koncert u piaristov

8. júla koncertoval v piaristickom kostole v Prievidzi jeho domovský organista, poslucháč VŠMU v Bratislave, Marek Dietrich. V jeho podaní odzneli skladby od Dietricha Buxtehudeho, Johanna Sebastianu Bacha, Césara Francka či Augusta Gottfrieda Rittera. S početným publikom sa po viac ako hodine mladý interpret rozlúčil Fanfárami D-dur od belgického skladateľa Jacquesa -Nicolasa Lemmensa.

Text: -ph-, Foto: Magdaléna Kartáčová

Charita žiada darcov o oblečenie pre núdzných

Nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta, ktorá v Prievidzi poskytuje sociálne služby pre ľudí bez domova, žiada darcov o podporu vo forme obnoseného šatstva.

Po zavedení separovaného zberu textilu v Prievidzi sa výrazne znížil počet darcov šatstva pre núdzných. Charita preto žiada darcov o obnosené pánske, ale aj dámske oblečenie, ktoré vydáva svojim klientom za symbolický poplatok.

Potrebné sú pánske aj dámske odevy, hlavne nohavice, bundy, svetre, tričká, ponožky a spodná bielizeň, ako aj zachovalá obuv, zimná aj letná.

Darcovia môžu oblečenie priniesť v pracovných dňoch v čase od 8:00 do 12:00 do prevádzky charity na Košovskej ceste 19, prípadne individuálne mimo tohto času po dohode na tel. č. 0905 951 854.

Nezisková organizácia prijíma aj trvanlivé potraviny a hygienické potreby, napríklad mydlá, šampóny, potreby na holenie a uteráky.

-av-

Hľadáme rodiny na nedeľný výdaj stravy

Charita - dom sv. Vincenta hľadá rodiny, ktoré by boli ochotné stráviť nedeľu iným ako zvyčajným spôsobom - službou bližným. Zapojením celých rodín do výdaja stravy v nedele chceme nielen rozšíriť naše služby, ale aj vytvoriť priestor na spoločné trávenie nedele úplne novým spôsobom.

Strava v charite sa pôvodne v nedele nevydávala. Jedným z dôvodov

tohto stavu bol úmysel nezamestnávať službou bližným tých, ktorí by mali slávnostný deň tráviť so svojimi rodinami. Nový projekt ponúka možnosť prežiť nedeľu s rodinou a zároveň i pomôcť núdznym.

V prípade záujmu o túto službu sa ozvite riaditeľovi charity Milanovi Petrášovi na telefónne číslo 0905 951 854.

-av-, foto -mm-

Bartolomejčatá na sústreďení v Kľačne

Ako každý rok, tak aj tento rok sa zbor Bartolomejčatá vybral na pár dní na sústreďenie. Okrem našich stálych členov sa medzi nami objavili aj nové tváre.

Teraz sme mali možnosť stráviť pár spoločných chvíľ od 7. do 13. júla v Kľačne, v osade Dallas. Okrem cvičenia pesničiek sme nazbierali opäť niekoľko nových zážitkov. Vyskúšali sme si napríklad jazdu na koni. Poradili sme si aj s teplom a schladili sme sa vodovými balónikmi, takže nášť medzi nami suchého človeka vtedy veru nebolo jednoduché.

Tento rok bol však výnimočný, lebo po prvýkrát sa uskutočnila súťaž „Hlas sústreďenia“. Každý spevák absolvoval konkurz, bol pridelený do tímu a potom si pripravil spolu s tímovými kolegami jedno alebo viac čísel na galavečer.

Okrem tejto súťaže čakalo deti ešte jedno prekvapenie. V posledný deň si mohli vyskúšať, aké je to byť veľkými a vymyslieť vedúcim program.

Tí napokon dostali za úlohu deťom zahrať pantomímu, umývať a utierať riad a taktiež absolvovali rôzne súťaže.

Sústreďenie sa nám (dúfam ☺) všetkým páčilo a tešíme sa na ďalšie spoločné chvíle strávené či už pri spievaní, alebo pri iných aktivitách.

Text a foto: Mária Štefíčková

Doma je doma alebo Verím Pane 2014

V dnešnej dobe si mnohí ľudia myslia, že mladých viera a život s Bohom neláka. Kresťanov považujú sa akúsi konzervatívnu a zastaranú skupinu. To asi neboli v Námestove ☺! Tam totiž v dňoch od 16. do 20. júla prebiehal už 24. ročník festivalu Verím Pane.

Davy ľudí prichádzali na Oravu počas celého týždňa. Mladí, aj tí skôr narodení, rodičia s deťmi, kňazi aj rehoľníci... Každý sa tešil „domov“. Prečo je heslom Verím Pane „Doma je doma“? Poznáte to známe porekadlo, ktoré vraví, že všade dobre, doma najlepšie... Tam, kde to platí, sme doma. Keď som na festival pre

dvoma rokmi zavítala po prvýkrát, veľmi ma ohromilo správanie ľudí, s ktorými som sa tu stretla. Verte mi, toľko milých a ochotných osôb len tak ľahko hocikde nenájdete! Keď vidíte všetkých naokolo usmievať sa, odrazu máte pocit, že ste v inom svete. Tu - doma - môžete zažiť kúsok neba.

Hoci otec festivalu, kňaz Juraj Drobny, vyhlásil, že program stráca svoju aktuálnosť v momente jeho vytlačenia, všetko bolo perfektne zorganizované a vždy sa bolo na čo tešiť. Na Verím Pane je totiž stále čo robiť. Každý si tu nájde svoju šálku kávy.

V kostole prebiehal duchovný program, ktorý zahŕňal adoráciu, duchovné poradenstvo, sviatosť zmierenia, sv. omše a duchovnú obnovu. Počas dňa sa konal aj Pilgrimfest, kde sa premietali filmy, dokumenty či seriály.

O vyplnenie voľného času sa postarali i tvorivé dielne. Bolo z čoho vyberať. Tanečná dielňa pod vedením Paľa Danko (moderátor TV LUX, tanečník a režisér divadla ATak), známa ako „Paľova mučiaren“ , znovu pripravila úžasné predstavenie. Ďalej bola v ponuke dramatická tvorba, aranžovanie kvetín, tvorivý ateliér, popletené nite, práca v kapele pre spevákov a hudobníkov, fotografická dielňa, detská dielňa, spevy z Taizé či spoločenské hry.

A keďže Verím Pane je hudobný festival, večery v amfiteátri pri Oravskej priehrade nám spríjemňo-

Skupina SPRAY a Prievidžania na festivale Verím Pane 2014

vali rôzne hudobné zoskupenia, ktoré aj tento rok hrali bez nároku na honorár. Vypočuť ste si mohli piesne od kapiel ako napríklad Križiaci, 30tri, Credo, Kéfas, Richard Čanaky a FBI, Lámačské chvály a mnoho iných. Počas koncertov bola možnosť zavítať i do Čajovne a vybrať si ľubovoľný nápoj podľa vlastnej chuti. V Šope sa zas dali nakúpiť tričká, CD, DVD, knihy a iné veci.

Program trval vždy dlho do noci a o aktivity nebola núdza. V pozadí tohto všetkého sa ukrývalo množstvo tvrdej práce a driny organizátorov a helperov, ktorí sa snažili o to, aby sme sa na festivale cítili skutočne ako doma. Aj my sme si vyskúšali, aké je to byť helpermi. A poviem vám - pocit, že ste priložili ruku k tomuto úžasnému Božiemu dielu, je na nezaplatenie!

Verím Pane je ťažké opísať pár vetami. To musíte jednoducho zažiť! Preto sa na vás všetkých tešíme o rok v Námestove ☺. Lebo - doma, je doma!

Text: Lucia Bošková
Foto: Jozef Bullo st.

Skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky vystúpila na festivale už 16. krát

Na ceste za pokladom

„Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli.“

(Mt 13, 44 - 46)

Človek je tvor hľadajúci a túžiaci objavovať v živote vždy niečo nové. Deväťdesiatjeden účastníkov piaristického letného tábora sa v dňoch od 29. júna do 5. júla 2014 vo vysokohorskom prostredí na Skalke pri Kremnici snažilo naplniť v sebe túto túžbu.

Počas celého týždňa v zdravom prostredí, s pomocou svojich animátorov, hravou a zábavnou formou objavovali skutočný poklad, ktorým je Nebeské kráľovstvo.

Za tento krásny, spoločne prežitý čas patrí dobrému Bohu veľká vďaka!

Text a foto: P. Ján Hríb SchP

Zo zasadnutia farskej rady

Dňa 28. júla 2014 sa konalo zasadnutie farskej rady. Na úvod pán dekan Slovák privítal a predstavil hosta, primárku oddelenia anestéziológie a intenzívnej medicíny bojnickej nemocnice Máriu Šrámkovú, ktorá prítomných oboznámila s problémami nemocnice v Bojniciach. Zároveň poprosila o pomoc pri zbieraní podpisov pod petíciu za zaradenie bojnickej nemocnice do koncovej siete poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Farská rada odsúhlasila oboznámenie farníkov o petícii v kostole.

Mariánska púť

Hlavným bodom programu boli organizačné záležitosti, ktoré sa týkajú tohtoročnej Mariánskej púte v našej farnosti, ktorá sa koná od 15. do 17. augusta 2014. Členovia farskej rady rozdelili si úlohy: spoluprácu s polí-

ciou zabezpečí p. Petráš, p. kaplán Rončák liturgiu púte, p. Pogorielov lektorov, obetné dary na hlavnú sv. omšu v nedeľu rehoľné sestričky z Prievidze a kvety pre hlavného kazateľa p. Pogorielová, tribúnu a techniku p. Grom, lavičky a stoličky p. Kútiková a p. Vlčko, sprievod so sochou má na starosti p. kostolník Šiplák a organistov p. Košťalik. Členovia farskej rady odsúhlasili, že finančná zbierka tohtoročnej púte sa použije na prípravu rekonštrukcie Mariánskeho kostola.

Potreby fary

Farská rada vzala na vedomie, že na faru je potrebné kúpiť nový počítač a telefónnu ústredňu, ktorá už nespĺňa svoju úlohu. Potrebné úpravy v priestoroch fary urobí p. Bátora.

Viera Mádrová

Nech t'a Pán Boh nájde zápasit'

Pavel Cerovský uzrel svetlo sveta 7. 1. 1982 vo Zvolene. Jeho rodičia Helenka a Ladislav s láskou vychovali štyri deti: troch chlapcov a jedno dievča. Sestra je rehoľníčka.

Pavel po skončení základnej školy v Detve bol študentom na Strednej priemyselnej škole strojníckej vo Zvolene. Po maturite ho prijali na Strojnícku fakultu Žilinskej univerzity v Žiline, kde po roku ukončil štúdium. Na vysokej škole sa rozhodol pre kňazstvo a toto vzácne rozhodnutie v ňom postupne dozrelo. Nastúpil na vo-

jenskú základnú službu v Kežmarku a po mesiaci bol prevelený na Lešť. Po 9-mesačnej vojenčine vstúpil do kňazského seminára v Badíne.

Pavel absolvoval diakonskú prax v Kremnici. Po kňazskej vysviacke bol dekretom ustanovený za kaplána v Prievidzi. Ako kaplán pôsobil i vo Zvolene a v Partizánskom.

Má mnoho záľub. Astronómiu, jemnú techniku, tvorenie webu, strihanie videa, tvorbu plagátovej grafiky a časopisov, brožúrok a iné.

V rodine sa navzájom za seba modlia, nepochybuje o stálej modlitbe rodičov, starých rodičov, rodiny a množstva priateľov. Obyvatelia tohto mesta radi znovu privítali pána kaplána Pavla medzi seba. Vitajte u nás!

Čo ste si priniesli vo svojom srdci od rodičov do povolania kňaza? Za čo im vd'ačíte?

Ďakujem svojim rodičom hlavne za to, že ma prijali, milovali a vychovali. A čo sa týka povolania do kňazstva, som im vd'ačný, že mi sprostredkovali vieru, teplo domova a rodiny. Nikdy mi nebránili, ale naopak, podporovali ma v mojom rozhodnutí stať sa kňazom.

Pamätáte si vás z krátkeho pôsobenia u nás v Prievidzi. Čím vás obohatili kroky mimo Prievidze? Aké skúsenosti ste si priniesli zo služby v predošlých farnostiach?

Obohatili ma rôzne životné skúsenosti, ktoré sa týkali ľudí, problémov, ale aj životných postojov. Mám možno rozšírenejší pohľad na život a ľudí okolo seba. Za päť rokov kňazstva som zažil spoluprácu na troch mestských farách s piatimi de-

kanmi. Tých skúsenosti je veľa a ťažko čosi vyberať alebo spomínať.

Čo si myslíte o súčasnej mládeži? Ako ju nasmerovať?

Mladý človeka sa hľadá. Potrebuje sa zaradiť, spoznať seba a hlavne zmysel svojho života. A dobre vieme a vidíme, koľko prekážok mu tento svet či diabol dávajú do cesty. Podľa môjho názoru treba mladým ukazovať určité hodnoty, treba im ich predstaviť ako čosi dobré, užitočné a nevyhnutné pre život. A to sa dá iba vlastným príkladom.

Komu sa chcete venovať v tejto farnosti? Det'om, mladým, strednej generácii, rodinám či skôr narodeným?

To ešte neviem, čas ukáže, kde budem viac potrebný.

Vieme, že máte blízko k technike. Ako využijete svoju záľubu v služ-

be, ktorú vykonávate? Chcete podchytiť mládež aj takouto formou? Čo sa týka fotenia a tvorenia webu, je to skôr záľuba či hobby. Nevieam, či sa dá takýmto spôsobom podchytiť mládež, ale ak sa to dá, budem iba rád.

Mnoho rodín trpí. Aká starostlivosť by sa im mala venovať po duchovnej stránke?

Záleží na tom, po akej stránke padajú. Niekedy chýba sebarealizácia, niekedy dôvera, inokedy spoločne trávený čas či vnútorné uzdravenie. Treba však pamätať na to, že rodina je ako bunka spoločnosti, kde sa odovzdáva nový život, ale aj viera. Takže aj diabol bude na ňu útočiť o to viac. No to, čo by mala mať každá rodina bez rozdielu problému, ktorý prežíva, je spoločná pravidelná modlitba.

Ťažko sa ľuďom hovorí pravda. Nemáte obavy pred kázňami? Lebo pravda bolí, no je potrebné ju poznať...

Nemám obavu pred kázňami, hoci ma už viackrát ľudia upozornili, že

som sa pomýlil, alebo tomu nerozumeli, alebo nesúhlasili s tým, čo som hovoril.

Aký vzťah prežívate s Pannou Máriou? Ktorý svätec vám prináša radosť a povzbudenie do kňazského života?

S Pannou Máriou mám dobrý vzťah. Aspoň si to myslím. Ani s mojou mamou nie som každý deň, ani s ňou každý deň nevolám, ale vždy, keď za ňou prídem, s láskou ma objíme a prijme. Moja obľúbená svätica je sv. Alžbeta Uhorská.

Vo vašej kázni nás zaujalo podobenstvo o rozsievачovi... Ako sa dá pripraviť dobrá pôda v srdciach, aby nevznikali nepokoje v rodinách, pretože tým trpia jej členovia, najmä deti?

V podobenstve o rozsievачovi ide o pôdu. Zrná, ktoré sial rozsievач, boli dobré a bezchybné, problém bol v pôde, ktorá mala tieto zrná prijať, živiť a dovoliť im vyrásť. Na tú pôdu, čo sú vlastne naše srdcia, útočí mnoho nepriateľov a chcú zabrániť, aby sa zrno, čo je Božie Slovo, zasialo do nich a vyrástlo a aby prinieslo úrodu. Tí nepriatelia, ktorými sú diabol, naša slabosť či tento svet, chcú otupiť naše srdce, ako to cituje Ježiš Kristus z proroka Izaiáša: „*Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadieť, a nevidíte. Lebo otupelo srdce tohto ľudu: ušami ťažko počujú a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa, aby som ich nemohol uzdraviť.*“

Otupelo srdce tohto ľudu. Otvorme svoje srdcia pre Boha. Z hĺbky a úprimnosti srdca zavolajme alebo zakričme k Bohu, aby oživil a otvoril naše srdce smerom k nemu. Aby ho doslova zapálil ohňom svojej lásky k nemu, k Bohu živému. Potrebujeme nie otupené, ale otvorené a za-

pálené srdce pre Boha a jeho Slovo. Máte nejaký špeciálny odkaz pre Prievidžanov?

Použijem myšlienku od Mariána Kuffu zo Žakoviec z Inštitútu Krista Veľkňaza. Píše: „Pán Boh nepozera na to, či si padol, či vyhrávaš alebo prehrávaš. Nehľadá takto. Pozera, či zápasíš, alebo nezápasíš. Nech ťa nájde Pán Boh zápasit'. Nevadí, že si možno práve spadol. Bojuj, zodvihni hlavu! Prehrať môžeš, ale nemôžeš

sa vzdať. Nevadí, že občas prehráš, nevadí, že občas padneš. Ale nech ťa Boh nájde ako bojovníka. Áno, možno si prehral všetky zápasy, ale bojoval si do konca.“

Za úprimný rozhovor s láskou
ďakujú Anka G. V. a M. K.

Foto: Archív P. Cerovského

Modlitba ruženca k Sedembolestnej

Úvod:

Verím v Boha... Sláva Otcu... Otče náš...

Zdravas Mária

..., ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke...

Zdravas Mária

..., ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke...

Zdravas Mária

..., ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke...

Sláva Otcu...

Tajomstvá:

Otče náš...

1. tajomstvo: Zdravas Mária..., ktorého utrpenie ti bolo Simeonom zvestované... (7 x)
Sláva Otcu...

Svätá Matka, Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtlač.

2. tajomstvo: .... s ktorým si do Egypta utekala...

3. tajomstvo: ... ktorého si s bolesťou tri dni hľadala...

4. tajomstvo: ... ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste...

5. tajomstvo: ... ktorého si videla

na kríži umierať...

6. tajomstvo: ... ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí...

7. tajomstvo: ... ktorého si s bolesťou do hrobu položila...

Záver:

Zdravas Mária..., ktorého si s bolesťou oplakávala... (3-x)

Modlime sa

Prosíme ťa, Božský Spasiteľ, dožič nám, aby sme sa stali účastníkmi zásluh tvojho utrpenia, keď úctivo rozjímame o mukách a bolestiach tvojej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako jej to predpovedal svätý starec Simeon. Amen.

2014

(Ne)hriech, bolesť a nebo v súvislosti s Máriou

Rok Sedembolestnej. Pút' k Nanebovzatej. Dve skutočnosti, nad ktorými sa práve v týchto dňoch oplatí zamyslieť. Navyše, keď sa prizrieme bližšie, bolesti Panny Márie a jej nanebovzatie úzko súvisia aj s inými pravdami viery o nej. A nielen o nej.

Prečo vlastne uvažujeme o tom, ako súvisí tajomstvo bolesti Panny Márie s jej nanebovzatím? Toto spojenie, akokoľvek nečasté a neobvyklé, sa nám núka z niekoľkých dôvodov.

Dôvody úvah o spojení nanebovzatia a bolesti

Našu prievidzskú pút' slávime tento raz v Roku Sedembolestnej Panny Márie. Bolo by preto asi veľkou chybou obísť na púti k Nanebovzatej tajomstvo bolesti Matky. Navyše, hlboká mariánska úcta je typická pre náš národ i región. Sedembolestná je patrónkou Slovenska, farnosť Prievidza - mesto je zas jedinou farnosťou v diecéze (a azda aj v oveľa širšom priestore), na ktorej území stoja až dva kostoly, zasvätené Nanebovzatiu Panny Márie

(mariánsky a piaristický). To je prvý dôvod.

Po druhé treba uvažovať o tomto spojení najmä preto, že obidve skutočnosti sa bytostne dotýkajú nášho života. Od našich dní nemožno oddeliť bolesť a utrpenie a azda - ako biele na čiernom - osobitne na pozadí ťažkých vecí ukazuje sa nám naša túžba po nebi. Obidvoje priam vzorovo vidíme na Panne Márii - bolestnej i nanebovzatej.

Bolesť a jej pôvod a význam

Božie Zjavenie hovorí, že smrť a bolesť prišla na svet následkom hriechu. Prvý hriech spôsobil okrem toho, že človek stratil raj, aj to, že mnohé z činností, ktoré predtým vykonával s úplnou ľahkosťou a úľubou, teraz koná s bolesťou a námahou.

Celkom osobitným fenoménom epochy po prvotnom hriechu sa stalo fyzické zlo v podobe utrpenia a smrti. Tieto sú v živote človeka prítomné nevyhnutne a podlieha im všetko, čo žije. Hoci vieme, že zomrieť musíme, nevieme, kedy a ako.

Podobne nemožno predvídať ani pochopiť, kto a do akej miery trpí. Prítomnosť bolesti a jej význam totiž pozná iba Boh a nám ostáva veriť mu a dôverovať, že aj utrpenie zapadá do jeho plánu spásy a lásky. V takejto dôvere aj prostredníctvom bolesti môžeme napo-

máhať svojmu vlastnému posväteniu i posväteniu iných a sveta.

Povolani pre nebo

Človek zažíval v raji všetko šťastie, ktoré len zažívať mohol. V stave pred hriechom sa nepotrebovalo hovoriť o nebi. Existencia nebeského raja bola bezpredmetná, pretože existoval raj pozemský.

Odkedy sme však poznačení hriechom a stratili sme výsady raja, neustále hľadáme miesto trvalého šťastia. Tak človek túži po nebi, kde dosiahne všetko, čo hriechom stratil. Každý človek je povolaný, aby dosiahol nebeskú blaženosť, a hoci sa tu na zemi stretáva s bolesťou a utrpením, aj ony môžu prispieť k jej dosiahnutiu.

Mária - problém?

Tvrdenie, že do neba sa ide aj cez bolesť a utrpenie, pričom ony sú vo svete prítomné vďaka hriechu, naráža pri Márii na problém. Ako to, že ona trpela, keď bola bez hriechu?

Vyriešiť tento rébus nám pomôže pohľad na jej Syna. Ani on nemal na sebe hriech, a predsa trpel. On vzal na seba naše hriechy, aby nám zabezpečil spásu a aby nás vykúpil. Aby nás cez svoju bolesť a utrpenie posvätil.

Podobne aj Mária. Bola pre zásluhu vykupiteľskej obety svojho Syna uchránená od poškvrnú dedičného

hriechu, no Boh ju neušetril bolesti a utrpenia ako dôsledkov hriechu. Tak mala účasť na Božom vykupiteľskom diele nielen výsadou bezhriechosti, ale aj výsadou účasti na utrpení. A tak hoci utrpenie, bolesť a smrť sú následkami hriechu, spása sa uskutočnila práve skrze ne.

Bolesti Panny Márie a jej nanebovzatie

Podobne ako Máriin Syn spasil svet bolesťou, utrpením a smrťou, aj ona, ktorá sama hriech nemala, posväcovala iných a svet utrpením a bolesťou. Teda ako sa „nebeský“ Boh pripodobnil človeku v bolesti a utrpení, trpiaceho človeka (v Márii) Boh pripodobnil sebe, keď mu (jej) dal účasť na nebeskej sláve.

Ona trpela pre utrpenie svojho Syna. Trpela so svojím Synom. Keďže teda on vystúpil do neba, chcel, aby v tom nebi bola s ním aj ona. Ona najviac, a to nielen preto, že bola jeho matkou, ale veľmi aj preto, že trpela spolu s ním.

Mária nám svojím nanebovzatím ukazuje, že sme povolaní pre nebo, a svojím utrpením nás pre toto nebo posväčuje. Ukazuje nám, že bolesti nám nielenže nebránia dostať sa do neba, ale nás naopak k nebu približujú. Na Božom živote máme účasť nielen tým, že k nebu smerujeme a v nebi budeme, ale aj tým, že trpíme. Tým máme účasť na Božom spasiteľskom diele a na posvätení sveta.

Máriino nanebovzatie sa nedá oddeliť od jej bolesti. Nedá sa to tak, ako sa nedá oddeliť Kristovo utrpenie od jeho slávy.

Text: Dušan Rončák, kaplán

Foto: TK KBS / Peter Zimen

Šaštínsky príbeh - náš príbeh?

V roku 1564 dala Angelika Bakičová sľub Panne Márie, že ak Boh vyrieši jej hlboko narušené vzťahy v manželstve, nechá zhotoviť sochu Sedembolestnej. Manžel sa zmenil, požiadal o odpustenie a Angelikino manželstvo sa zmenilo na šťastné. Chýr sa rozniesol do širokého okolia.

Ak sa príbeh začal zázračným uzdravením manželstva, tento príbeh stále pokračuje. Skúsme sa spoločne zamyslieť nad siedmimi bolesťami Matky, ktoré prežívame aj my spolu s ňou v našich manželstvách.

1. bolesť: Simeonovo proroctvo
Spomínajme na začiatky. Koľko smutných proroctiev sme počuli od našich blízkych na adresu nášho manželstva? Koľkí „priatelia“ nám vrazili meč do srdca poukazovaním na nereálnosť nášho očakávania, že budeme v manželstve šťastní? Pre koľkých ľudí sa stalo naše sviatostné manželstvo „znamením, ktorému budú odporovať“? Mária však s touto predpoveďou utrpenia žila po celý život. My často hľadáme únik od bolesti, ktorá na nás dolieha a všetko sa ešte viac zhoršuje. Prijat' vo svojom srdci prichádzajúce utrpenie na našej spoločnej ceste životom vo sviatostnom manželstve je cestou nasledovania Božej Matky.

2. bolesť: Útek do Egypta
Odchod Svätej rodiny z Izraela, z domova, na neznáme a nepoznané miesto v Egypte. Je to cesta z istoty do neistoty. Z istoty, za ktorou číha smrť, do neistoty, ktorá dáva nádej na život. Toto je dnes cesta mnohých manželov rozhodnutých prijať spoločný život v láske, prijať riešenia, aktivity, činnosti podporujúce

život. Zostať v krajine konzumu a sebeckta prináša aj v manželstve smrť, vydať sa na cestu od seba k druhým - k manželovi, deťom a ostatným bližným - prináša život.

3. bolesť: Hľadanie Ježiša v chráme

Keď rodičia nemôžu nájsť Syna, to je aj naše vlastné hľadanie, hľadanie Boha, ktorý je Láska, v našom manželskom vzťahu. Pripomeňme si s hľadajúcou Matkou, že najdôležitejšia osoba v živote manžela, za spásu ktorej je priamo zodpovedný, je jeho manželka, a naopak. Občas manželia úplne strácajú lásku, ktorá žiarila na začiatku ich vzťahu. No napriek tomu hľadajú pravú lásku neustále, preto sa rozvádajú, mysliac si, že ju nájdu v inom človekovi; trpia depresiami, lebo ju akoby nenachádzajú; pijú alkohol, užívajú drogy a neustále nakupujú, lebo tieto veci v nich vyvolávajú chvílkový pocit nájdania lásky.

Pre každého človeka je milosťou, keď spozná, že túžba po láske v jeho srdci je v skutočnosti túžbou po Bohu. On sám, Ježiš, ktorý je Boh, prebýva vo sviatostnom manželstve a naplnia ho láskou. Lebo Boh je láska. Hľadáme Ježiša spolu so Sedembolestnou, kým sa z nás nestanú „deti opravdivej viery v Boha“, ktorý je tak blízko nás vo sviatostnom manželstve.

4. bolesť: Stretnutie s Ježišom na krížovej ceste

Nastáva chvíľa priblíženia sa k hmatateľnému utrpeniu. Matka kráča za Synom, aby bola blízko. On nesie bolesť na svojom tele i v srdci, ona „iba“ v srdci. Bezmocná matka, a predsa najmocnejšia na

celom svete vo svojej dôvere. Je pre nás príkladom v opakovanom ÁNO Bohu, ÁNO v šťastí i v nešťastí, v dobrom i v zlom, v zdraví i v chorobe.

Dnes prežívame ten istý príbeh. Ježiš trpiaci v manželovi, Ježiš trpiaci v manželke. Láska bez slov vyjadrená iba pohľadom, v ktorom je obsiahnuté všetko, otázky i odpovede. Teraz sú ťažšie ako na začiatku, ale Matka ich vo svojom srdci opakuje znova, znova a znova... Staň sa! Opakujme spolu s Máriou. Staň sa!

5. bolesť: Ježišova smrť na kríži

Znamenie konca, vrchol bolesti. Kolkokrát sme videli zomierať človeka? Jeho telo alebo jeho dušu? Vždy to bolí rovnako. Pre milujúceho smrť milovaného znamená stratiť všetko. Koniec života je zdanlivý koniec lásky a koniec lásky je pomalým zomieraním. Zomiera, Kto je Márii najdrahší na svete, Komu obetovala svoj život. No ona nepadá, ale stojí pod krížom... neodchádza. Matka stojí pod krížom a učí aj nás... neodchádzať. A postoj Ježiša? Dáva nám svoju Matku, aby bola našou Matkou, Matkou nášho manželského života, aby nás cez zomieranie seba samým pretvorila na nové stvorenia.

6. bolesť: Mŕtve Ježišovo telo vkladajú do lona Matky

Mária objíma studené telo svojho

Syna. Teplu života nahradil chlad smrti. Ako často sa aj dnes opakuje táto scéna v našom živote, keď objímame telo blízkeho človeka bez duše? Telo nášho manželského partnera? Náš svet je viac ako kedykoľvek predtým plný „chodiacich mŕtvov“, navonok živých, ale vnútri s mrazivým chladom zabitých duší. Sedembolestná Matka ich berie do náručia s nádejou, že znova ožijú. Ona aj nám dáva nádej, že sa vráti teplo do nášho domova, ktorého základ tvorí láska otca a mamy, muža a ženy. Aby ľuďom v blízkosti manželov bolo dobre, aby zacítili vôňu Ježiša žijúceho uprostred sviatostného manželstva.

7. bolesť: Mŕtve Ježišovo telo ukladajú do hrobu

Chvíľa úplného oddelenia človeka od Lásky. Láska leží v hrobe. Mŕtve manželstvo. Zdá sa nám, že tu sa všetko skončilo a už nikdy nič dobré medzi manželmi nebude. Slzy, bolesť, úzkosť, zúfalstvo, rozdelenie majetku. Mária však tomuto všetkému hovorí nie. Jej posledné áno Bohu znamená nie zúfalstvu v postoji nádeje na nový život. Učme sa od Márie. Učme sa od Matky Sedembolestnej povedať áno Bohu až do konca, aby sme spolu s ňou pocítili radosť zo zmŕtvychvstania Ježiša a jeho lásky v našom manželstve.

Nech ľudia našej milovanej krajiny nikdy nestratia nádej, ktorou je Boh sám. Nech sa pre nás pohľad na Sedembolestnú Matku stane zdrojom veľkých milostí v nesení našich každodenných krížov vo sviatostnom manželstve.

Text: Elena Blašková

Foto: Mária Melicherčíková

Dieťa zmierenia

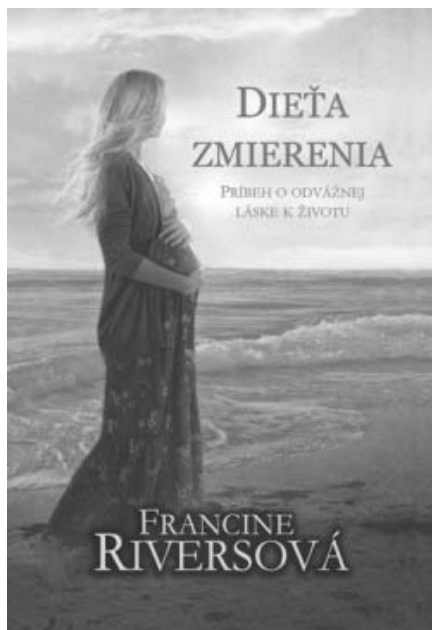
Študentku Dynah v parku znásilnia a čaká nechcené dieťa. Čo spraví? Pomerne klišeovitý námet spracúva americká autorka Francine Riversová spôsobom, ktorý neprináša len „obyčajný“ čitateľský zážitok. Veci totiž nielen opisuje, ale spolu s hlboko veriacou Dynah aj prežíva.

Meno Francine Riversovej nie je slovenskej čitateľskej verejnosti úplne neznáme. Vyšli u nás napr. jej romány o biblických postavách v rámci cyklu *Výnimočné biblické ženy* či *Výnimoční biblickí muži*. Veľkú obľubu si získala románom *Vykúpená láska*, napísaným na základe biblickej knihy Ozeáš. *Dieťa zmierenia* sa však na rozdiel od týchto diel neodohráva v minulosti.

Mladá Dynah vedie v podstate šťastný a bezproblémový život. Má rodičov, ktorí ju milujú, v štúdiu sa jej darí a našla už i lásku svojho života, budúceho pastora Ethana. Teda aspoň si to myslí. Všetko ide dobre až do tej nešťastnej udalosti v tmavom parku.

V okamihu, keď je Dynah „poškvrnená“, a tehotenstvom sa dostáva do pozície, kedy sa to už nikdy nebude dať „prehliadnuť“, mnohé charaktery sa vyfarbia a ukážu svoju skutočnú tvár. Zo zástancov práv nenarodených detí na život sa rýchlo stávajú sebci, ktorí nedokážu v realite uskutočniť to, čoho mali predtým plné ústa.

Kto sa napokon Dynah zastane? Bude to je snúbenec, mysliaci vehementne na svoju povesť a kariéru? Matka, ktorá sama podstúpila potrat? Otec, ktorý tým po celý život trpel? Dekan kresťanskej univerzity, na ktorej Dynah študuje? Alebo nejaký z lekárov, ktorý má za sebou už prevedenie nejedeného potratu, a teda dobre vie, čo potrat znamená? Dynah zostáva takmer sama, zovretá svorkou krvilačných vlkov. Napriek

tomu sa neustále pýta Pána, aká je jeho vôľa - a čaká na odpoveď. Kedy príde? A aká bude?

Kniha neponúka jednoduché a lacné riešenia. Zvažujúc všetky argumenty a okolnosti, čitateľ sa sám dostáva do pozície človeka zamýšľajúceho sa nad tým, čo v takýchto situáciách robiť. Má šancu uviesť si, akí dôležití sú blízki ľudia pri rozhodovaní budúcej (nielen) slobodnej matky. A keďže knihu napísala síce kresťanská, ale nie katolícka autorka, možno aj viac oceniť silu sviatostí, ktoré sú veľkým pomocníkom človeka na ceste zmierenia, a ktorých prítomnosť tu absentuje...

„Skutoční ľudia prinášajú sklamanie a dezilúziu,“ konštatuje autorka

trpko ústami jedného z hrdinov. O tom, či je to ozaj tak, sa môžete presvedčiť i pri čítaní tejto knihy. Vydalo ju v roku 2012 vydavateľstvo

KUMRAN a ešte stále ju môžete nájsť i na pultoch našich kníhkupectiev.

Petra Humajová

8/14

Dubnická Pieta

Autorom Piety v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Bojniciach - časť Dubnica, je známy slovenský rezbár Jozef Pekara, okrem iného aj tvorca celosvetovo známeho Slovenského betlehemu v Rajeckej Lesnej.

Stvárnený Kristus v objatí rúk Mado-ny nie je len mladým, dobitým mŕtvym mužom, ležiacim v lone Márie. Je aj uboleným dieťaťom, túliacim sa v chrániacom náručí matky pred zlobou sveta. Práve TU je načas v bezpečí. V náručí Matky, ktorá sa nad ním bolestne, zároveň však odozvaná v dôvere Bohu, skláňa...

Jej výraz tváre a Jeho zdanlivý „spánok“ smrti jemne položenej hlavy na prsiach matky, hlavy, ktorá sa už-už dotkne Máriinej, je priestorom ich vzájomnej intímnej lásky. Smrť nie je definitívna... Život prichádza v tichosti Veľkej Noci ako večná satisfakcia Všeobjímajúceho. Toto láskyplné napätie v uvedenom priestore je už tušením blížiaceho sa vzkriesenia. Dlh je splatený, je dokonané, finále je nablízku...

Dielo je dojímavé a zároveň nežné, aj keď pieta predchádzalo bolestné ukrižovanie. V tvárach Syna aj Matky kraluje iba neha a uvoľnenie po tom všetkom, čo predchádzalo tejto ich vzájomnej neopakovateľnej chvíli. Pieta lásky a bolesti má k sebe vždy blízko v akejkoľvek podobe. Sú neoddeliteľné.

Dubnická Pieta má v sebe živého Ducha Viery, ktorý je v nej zašifrovaný samotným majstrom Pekarom. Mária je Matka a Vyvolená. Vyvolená Matka. Syn je Boží a Boží je Syn v plnosti. Ten, ktorého Mária drží vo svojom náručí, nie je „iba“ Božím. Ten, ktorý dočasne „spí“ na jej hrudi, je aj jej milované dieťa. Na pár bolestno-krásnych chvíľ patria navždy jeden druhému.

Sedembolestná Panna Mária

Cez Máriu, s Máriou, v Márii

Svätý Ľudovít Mária Grignon a blahoslavená Lujza Trichetová

„Čítanie Traktátu o pravej úcte k Panne Márii znamenalo obrat v mojom živote,“ hovorí sv. Ján Pavol II.. „Najprv som mal obavy, aby mariánska úcta neodvádzala kresťanov od úcty ku Kristovi a neupierala mu jeho oprávnené miesto, ale keď som si prečítal Traktát od Grigniona z Montfortu, zistil som, že je to inak. Náš vnútorný vzťah k Božej Matke je výsledkom nášho začlenenía sa do Kristovho tajomstva.“

Týmto žil sv. Ľudovít Mária Grignon i reholníčka, ktorej osud s ním úzko súvisí, bl. Lujza Trichetová. Práve z Ľudovítovho diela prevzal sv. Ján Pavol II. aj motto svojho biskupského znaku - Totus tuus. „*Ja som celý tvoj, a všetko, čo mám, ti patrí, môj drahý Ježišu, prostredníctvom Márie, tvojej svätej Matky.*“ (Traktát o pravej úcte, 233)

Zvláštny muž

Ľudovít Mária Grignon sa narodil 31. januára 1673 v Montforte vo Francúzsku. Bol druhým najstarším synom z 18 detí, z ktorých sa dospelosti dožilo len 9. Fyzický zdatný a mlčanlivý chlapec mal už od detstva vrúcny vzťah k Panne Márii. Študoval u jezuitov v Rennes a dosahoval dobré výsledky. Zároveň s rozvojom intelektu sa uňho začalo prejavovať i umelecké cítenie - skladal básne a piesne, maľoval a vyrezával drevené sošky.

Napriek nedostatku financií sa mu podarilo dostať na štúdium teológie do Paríža. Tu však už od začiatku začal budiť pozornosť svojou neobyčajnou zbožnosťou, ktorú nie všetci prijímali pozitívne. Pri vstupe do univerzitnej auly napr. vždy vyhľadal tichý kút, klakol si a modlil sa. Jeho spolužiaci ho považovali za čudáka.

Práca v nemocnici

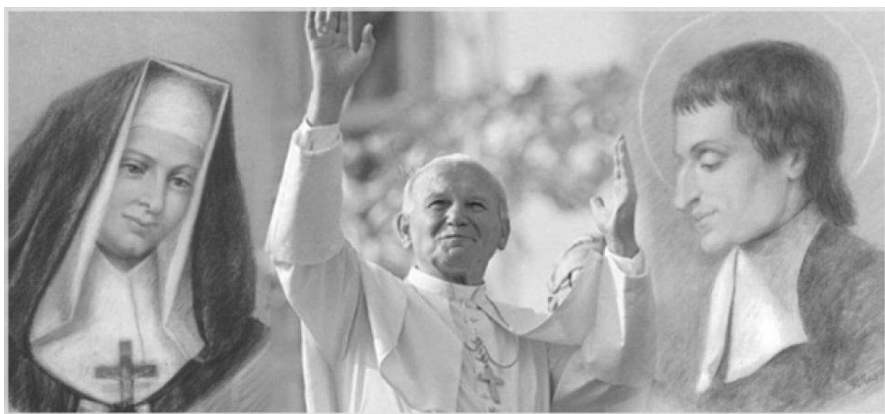
V roku 1700 bol vysvätený za kňaza. Keďže v sebe cítil túžbu kázať a vysvetľovať katechizmus vidieckemu ľudu, pridala sa k Spoločnosti sv. Klementa. Svoje miesto tu však ne našiel, a tak sa stal nemocničným duchovným v Poitiers. „Špitál,

v ktorom mám byť zamestnaný, je dom neporiadku, v ktorom nevládne pokoj,“ napísal v tom čase svojmu spovedníkovi. „Je to aj dom chudoby, bez zdravia duchovného i časného. Ale dúfam, že Pán na príhovor mojej dobrej Matky Márie urobí z neho svätý, kvitnúci dom, plný pokoja.“

Ľudovít sa pustil do práce. Prvá vec, ktorú sa pokúsil zmeniť, bolo stravovanie. Ľudia v nemocnici dostávali totiž jedlo len ráno a potom už hladovali. On zariadil, aby sa najedli i na obed a večer. Prostriedky na to získaval žobraním. Usiloval sa v nemocnici odstrániť aj záhaľku. Kto mohol byť nejakým spôsobom užitočný, dostal ponuku pomôcť - v kuchyni, v záhrade či pri ležiacich pacientoch. Až potom, vo všeobecnej veselej nálade, prichádzalo pozvanie na spoločný ruženec, sv. omšu.

Dcéra múdrosti

V Poitiers sa Ľudovít zoznámil s Lujzou Trichetovou. Bolo to mladá, vzdelaná dievča z dobrej rodiny, ktoré sa Ľudovítovi zverilo s úmyslom vstúpiť do kláštora. Navrhol jej pripojiť sa k jeho Dcéram múdrosti a venovať sa práci

v nemocnici, s čím súhlasila. Až potom zistila, že toto hnutie ešte len vzniklo a ona je jeho prvou členkou, spolu so svojou niekdajšou opatrovatelkou Katarínou Brunetovou.

Ľudovít začal mať v Poitiers problémy. Vedenie tvrdilo, že si v nemocnici tvorí vlastný štát v štáte a biskup mu zakázal na území celej diecézy slúžiť sv. omše, čo prakticky znamenalo, že musí diecézu opustiť. Rozhodnutiu biskupa sa Ľudovít pokorne podvolil. Lujze a Kataríne odporúčal zostať pracovať v nemocnici, modliť sa a čakať, kým sa z nich stanú ozajstné reholné sestry - a odišiel. Najskôr do Paríža, potom do iných miest, v ktorých viedol misie.

Nezvyčajné misie

Ľudovít počas misií pracoval úplne inak, ako bolo dovtedy zvykom. Nezačínal ich kázňami v kostole, ale nadväzovaním vzťahov s ľuďmi. Najskôr chodil po uliciach mesta, kde mal kázať a získaval si dôveru obyvateľov, až potom začal s katechézami a vedením ľudí k sviatostiam. Na mieste, kde viedol misie, vždy vytvoril nejaký náboženský spolok či ružencové bratstvo, v ktorom sa ľudia spolu modlili i po jeho odchode.

Nedával si servítku pred ústa. Keď videl hriech, okamžite ho odsúdil -

ak človek jeho upozornenie nerešpektoval, hodil sa na kolena a v tom okamihu Boha za tento hriech verejne odprosoval. Svojím zanietením si získal množstvo neprajníkov, ktorí boli vždy pripravení zabezpečiť mu odchod z diecézy, do ktorej ho biskup prijal. Situáciu nezlepšila ani návšteva pápeža v Ríme, ktorý Ľudovítovi udelil titul Apoštolský misionár.

Príkladom toho je i udalosť z farnosti v Pontchateau, kde Ľudovít s pomocou niekoľkých tisícok ľudí postavil monumentálnu krížovú cestu. Deň pred jej posviackou, keď už bolo všetko hotové, dostal od biskupa list, že z vôle francúzskeho kráľa má prísny zákaz túto krížovú cestu posvätiť a okamžite má diecézu opustiť. Krížová cesta sa musela zvaliť.

Ako na to zareagoval Ľudovít? Jeden z jeho priateľov vydal o tom svedectvo: „Očakával som, že zastihnem muža zrúteného pod týmto zničujúcim úderom, a predsavzal som si, že urobím všetko, aby som ho potešil. Keď som ho však videl pred sebou, mal som pocit, že to skôr ja potrebujem útechu a povzbudenie než on. Povedal mi: ‚Boh pripustil, že som kalváriu staval. Teraz sa mu páči, že je zrúcaná. Keby to záviselo odo mňa, ostala by moja kalvária

až do konca čias. Ale pretože to závisí od Boha, musí sa stať Božia vôľa, a nie moja.““

Trpezlivosť a pokora

Kým Ľudovít trpezlivo znášal prenasledovanie a pokorne sa podroboval pokynom biskupov, Lujza a Katarína v Potiers čakali. Dostali občas list od zakladateľa s výzvou „verte a modlite sa“ - a viac nič. Obetavo však pokračovali vo svojej práci v nemocnici.

Uplynulo viac ako desať rokov, keď Ľudovít založil v La Rochelle bezplatnú školu pre chlapcov a neskôr i pre dievčatá, kam svoje dve spoločničky povolal. Vytvoril pre ne regulu a Lujzu vymenoval za predstavenú Dcér múdrosti. Prijala reholné meno Mária Lujza od Ježiša. V čase svojej smrti, 28. apríla 1716, nevidel Ľudovít takmer žiadne výsledky svojej práce. Dcéry múdrosti

mali dve členky a kňazská Máriina spoločnosť, ktorú založil, takisto len dvoch členov. Lujza však zostala verná jeho odkazu až do svojej smrti. Zomrela 28. apríla 1759.

Čas plynul a stalo sa, čo nik nečakal - spoločnosti sa rozrástli. Dnes majú Dcéry múdrosti asi 5000 členiek a Máriinu spoločnosť (Montfortán-ských misionárov) tvorí približne 2000 kňazov. Pôsobia nielen v Európe, ale i v Amerike a rôznych cudzokrajných misiách. V duchu odkazu sv. Ľudovíta Máriu Griogniona a bl. Lujzy Trichetovej konajú i dnes všetko cez Máriu, s Máriou, v Márii - pre Máriu. A teda pre Krista.

Pripravila: Petra Humajová
Použitie zdroje: Ž. Podtlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 3 a www.montfort.sk

Spomienky na zosnulých

Už navždy prestali pre vás hviezdy svietiť, už navždy prestalo pre vás slnko hriať. Len tí, čo vás poznali a mali radi, nikdy neprestanú na vás spomínať.

Dňa 25. júla 2014 sme si pripomenuli dvanásťte výročie, čo nás opustila naša mamička, stará a prastará mamička a svokra **Vilmuška Jamrichová** a 30. júna 2014 sme si pripomenuli piate výročie úmrtia nášho otca, starého a prastarého otca a svokra **Štefana Jamricha**.

S úctou a láskou každý deň v modlitbách na nich spomína dcéra s manželom a vnuci s rodinami.

Dňa 8. augusta 2014 uplynulo 25 rokov, čo nás navždy opustila naša drahá **Mária Mečiarová** z Prievidze - Necpál. Za tichú spomienku a modlitbu ďakujú deti s rodinami. Odpočinutie večné daj jej Pane!

KONCERT GOSPELOVEJ KAPELY

30tri UNPLUGGED .sk

PRIEVIDZA

16.8.2014

MARIÁNSKY
VRŠOK

19:30

Farská kronika

od 26. júna 2014
do 25. júla 2014

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Marco Kašiak,
Angelika Kašiaková
Mia Marta Baki
Federico Kotlár
Roland Kotlár
Tomi Marovič
Ľubica Radičová
Vivien Balážová
Sofia Baranová
Nela Mayerová
Roberto Masi
Linda Masi
Laura Krähenbilová

Manželstvo uzavreli:

Peter Kmet' a Zuzana Kohútová
Peter Reisz a Ľubica Kňazeová
Robert Francis Peterson
a Erika Prakasam, r. Balážová
Stanislav Valter a Iveta Minichová
Kamil Billa a Nora Billová, r. Burdová
Ivan Katrenčík a Nikola Štangová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zosnulými:**

Rudolf Chalmovský, 56 r.
Ján Marcinčák, 76 r.
Emília Macková, 92 r.
Tibor Kušnierik, 59 r.
Ján Čižnár, 70 r.
Anna Mišíková, 78 r.
Anna Nemčková, 71 r.
Michal Lukáč, 84 r.
Jozef Szalay, 73 r.
Irena Štefániková, 83 r.
Ján Peniaško, 85 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: str. 2 hore - M. Suvá-
ková, str. 2 dole D. Horňák

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Prievidzské HODY

15. – 17.
augusta
2014

KASS
kultúra v Prievidzi

sobota 16. augusta 2014

Prievidza - Uhrovec

XXI. STRETNUTIE ČLENOV KLUBU RODÁKOV HORNEJ NITRY

Podujatie na pozvánky.

20.30 h / Mariánsky kostol

SPUSTENIE VONKAJŠIEHO OSVETLENIA MARIÁNSKEHO KOSTOLA V PRIEVIDZI

Mesto Prievidza a Technické služby mesta Prievidza

nedeľa 17. augusta 2014

16.00 h / Námestie slobody

HODY PRI DYCHOVKE

Nedeľná hodová prehliadka domácich i zahraničných
dychových hudieb zakončená tanečnou zábavou

16.00 h DH Podhradie

17.15 h DH Ostraticánka / Ostratice

18.30 h Detská dychová hudba Hradišťanka

a Hradištské mažoretky Akord / Hradište

20.00 h Straňanka / Stráni, CZ

Program Prievidzskej farnosti

15. - 17. augusta 2014

PRIEVIDZSKÁ PŮŤ K NANEBOVZATEJ PANNE MÁRII

PIATOK 15. AUGUSTA 2014

17.00 h Svätá omša / Mariánsky kostol/

18.00 h Cesta bolesti Panny Márie / Mariánsky kostol/

SOBOTA 16. AUGUSTA 2014

16.30 h Slávnostný sprievod z Kostola sv. Bartolomeja
na Mariánsky vršok

18.00 h Svätá omša - dekan Vladimír Slovák / Mariánsky
vršok/

19.30 h Program pre mladých: koncert - kapela 30tri,
chvály - GodKnows / Mariánsky vršok/

22.00 h Svätá omša - P. Marek Kotras SchP

/ Mariánsky vršok/

23.00 h Adorácia

NEDEĽA 17. AUGUSTA 2014

7.30 h Svätá omša / Mariánsky kostol/

10.00 h Slávnostná svätá omša - P. Gerhard Glaser Opitz
/ Mariánsky vršok/

16.00 h Deň farnosti - športovo-oddychové popoludnie
/ areál SOŠ UL. T. Vansovej/

Súťaže pre deti, eRko tance, tvorivé dielne, futbalový zápas
ženatých proti slobodným, guláš, hudobná skupina
Necpalanka.

SLOVENSKÉ
ELEKTRÁRNE

 Enel

ENERGIA PRE ŽIVOT

MY

novinky

ETN
sklo po celí svete

PRIEVIDZSKO

codnes.sk

RTV
PRIEVIDZA

Prievidzská púť k Nanebovzatej Panne Márii

15. – 17. august 2014

„...a tvoju dušu prenikne meč!“ (Lk 2, 35)

Piatok 15. 8. 17.00 Svätá omša (Mariánsky kostol)
18.00 Cesta bolesti Panny Márie (Mariánsky kostol)

Sobota 16. 8. 16.30 Slávnostný sprievod z Kostola sv. Bartolomeja
na Mariánsky vršok

18.00 Svätá omša – dekan Vladimír Slovák (Mariánsky vršok)

19.30 Program pre mladých: koncert – kapela 3otri,
chvály – GodKnows (Mariánsky vršok)

22.00 Svätá omša – P. Marek Kotras SchP (Mariánsky vršok)
23.00 Adorácia

Nedeľa 17. 8. 7.30 Svätá omša (Mariánsky kostol)

10.00 Slávnostná svätá omša – P. Gerhard Glaser Opitz (Mariánsky vršok)

16.00 Deň farnosti – športovo-oddychové popoludnie (areál SOŠ Ul. T. Vansovej),
súťaže pre deti, eRko tance, tvorivé dielne, futbalový zápas ženatých proti slobodným,
guliáš, hudobná skupina Necpalanka

Počas sobotného a nedeľného programu bude možné v Mariánskom kostole pristúpiť k sviatosti zmierenia.